

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja snižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrtinskega petit-vrste 0 kr., če se ostanje enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Na odgovor.

Od Save 8. decembra. [Izv. dop.]

Ravno sem mislil spisati članek o zjedinenju nas Slovencev z družimi Jugoslovani, in ljubljanskemu „Tagblattu“ dokazati, da on Slovenstvo močno črtiti mora, ker nij prijatelj tega zjedinenja, ko mi pride njegova številka 282 od 7. t. m. v roke, kjer mi on na moja spisa v „Slovenskem Narodu“ številka 279 in 280 odgovarja. Tu mu moram pa hitro povedati zopet svojo, drugače misli mož, da me je „uničil“. Reči moram, da se mi urednik ljubljanskega „Tagblatta“ in pisec replik na moje izjave uže smilita. Nij uže dosti, da je popolnem gotov s svojim duhom, ker me po navadi tistih, ki si iz klešč s tem pomagati hoté, da nasprotnika v norišnico pošljejo, postaje tudi jeze močno nervozen, in v nervoznosti tej kliče gospoda državnega pravdnika zoper mene na pomoč. — Državni pravdnik! to pa to, ta kmalu članek zapečati, in ne sme ven na zrak in tudi ne pred oči našega moza! To je radikalna kura in replika, katere pisanje živcev ne izbuni! Oh, me je uže večkrat tako zdravil, bom bodóte jedenkrat jubilej petdesetletnega konfisciranja samo mojih spisov praznoval. Povačim te mož „Tagblatt“ zraven. Pa navedenih dveh člankov nij mogel ne pri najboljši volji dati pod pečatno repliko, ker govor o njih nij o Nemštvu — ampak o renegatstvu slovenskem, in gospod državni pravdnik najde v kazenskem zakoniku le besedo o narodnosti, veri etc., in ne more slovenskega renegatstva sieti pod rubriko: „nationalität“, ker on, kakor vsaki drugi, le vé: o nemškej, slovanskej itd. narodnosti, in tako ne more tako z lehka svinčnika v roke vzeti.

Vi renegatje imate svojo narodnost sicer, ali žalibog, potrjena in priznana še ta postavno nij celo. Pri nas se včasih čudeži godé; morebiti pride še tudi vaša narodnost do postavnega potrjenja, in se bo v državnem zakoniškem listu bralo: das renegathenthum in den slovenischen ländern wird nicht nur nicht geduldet, es kommt ihm auch die nationalität zu, in tedaj bi ne rekel trikrat, da bi ne šla omenjena spisa po potu, po katerem jih je uže toliko slovenskih slo. Tedaj se moraš pa tudi ti ljubljanski „Tagblatt“ kot pameten in sakrosankten proglasiti. Tudi to je mogoče. Kričico delaš gosp. državnemu pravdniku tedaj, in jaz ga moram proti tvojim hujskanjem na me res braniti.

Pa, nemškutar, mimogrede omenjeno, nobel nasprotnik pa nijsi. Veš, da sem se rad s tabo pravdal, ker si včasih tako lušno brez glave okolo sebe otepal, ali zdaj mi prihaja smrad ovaduha najnižjega kova pod nos, in s takimi kreaturami boj tudi mene lahko omaže! — Ne pričakuj tedaj od mene, da te kot ravno važnega in sploh kot moža — pobijam! —

Da „Laib. Tagblattu“ pojmov manjka, razvidi se mej drugim iz tega, da po meni rabljeno besedo „renegat“ za „Nemštvo“ jemlje. Ali se sramuje citirati moje besede s to besedo: renegat! Ali ga je sram biti glasilom renegatov! Ne verujem. O točki sramljivosti nij možanec prav natančen. Pa to bi ne dejalo toliko, ali slovenski ne zna človek. Jaz pravim v enem navedenih člankov: da ima naše ozemlje Adrijo, kjer naš ljud lahko trguje. Ali ta revica citira: mit seinen reichen bergwerken und bädern steht Krain als handeltreibendes land da. Ne! butelj iz Ljubljane! Tako bedasto nijsem

mislil, za takega osla moreš le ti dobiti patent. Potem citira moje besede: pokažite mi, razen Česke, zemljo, ki bi v tako majhnem okviru toliko premoštva v sebi pokrivala, nego naša domovina, — tako-le: zeiget mir ein land, wo in einem so kleinen rahmen soviel wohlhabenheit herrscht als in Krain. „Tagblatt“ jaz sem te včasih bedastega zval, ne kesám se, denes ti dam tretjo potenco neumnosti. Jaz bi rad verjel, da me hoče ta list s tem diskreditirati, da moje besede prav narobe citira, ali Boga mi — ne morem, neumnost je le za prijeti, ker potem pravi naš jezikoslovec, da to nij res, da je ljudstvo slovensko bogato, še davkov plačati ne more. Se ve da je revno, ali s tem moje trditve, da je zemlja, narava naša bogata, nijsi ovrgel! — Da, gospoda v nasprotnem taboru, če taka peresa pošiljate v boj, in to so vaša najboljša, potem se ne smete čuditi, če kdo nas trdi, da se vam le duševna reva druží! — Ta, ki je tako bral, bi bil slovenski rojak! Ne, ta je uže vaš, tam kje iz prav zabuhle doline gorenjega Štajerja ali gorenje Avstrije! — V drugem navedenih člankov pravim, popisovaje „Tagblattovo“ jezo nad Bleiweisovo svečanostjo, uvedši „Tagblatta“ govorečega: Ta vražja narodna golazen, kakor gobe prihajajo članki o Bleiweisovej svečanosti na dan, uže zopet ta slavnost itd. „Tagblattov“ božji volek bere tako le: die Bleiweifeierartikel sind auch dem „Narod“ zu viel geworden! — In mož trdi, da se v našej šoli nij treba slovenščine učiti! Glej, kako imamo mi prav, ki narobe trdimo, ker obvarovati hočemo ljudstvo sramote, da bi še več takih neumnih ljudi, kakor si ti, „ljublanski butelj“, po naših krajih z nami polemiziralo. — In zraven zopet trdi, da je jedino sredstvo,

Listek.

Karanfilj s pesnikovega groba.

Spisal A. Šenoa, prevel Janez Naglič.

(Dalje.)

Sedeli smo zopet po večerji na vrtu „stare pošte“. Razgovarjali smo se o dramatičnem prizoru ob cesti in bilo je dosti smeha. Na zadnje sva izjavila, da greva dalje na pot, — na bleško jezero, na bohinsko jezero — k izviri Save — in to jutri pred zoro. Gospodar in gospodarica odobrila sta najino odloko.

— „Kedaj se zopet vrnete?“ povpraša Nežica.

— „V štirinajstih dneh,“ odgovori Albert.

— „A potem?“ reče radovedno Nežica.

— „Se vrneva,“ odgovorim jaz.

Gospodar otide v sobo, ter pokliče s se soboj Alberta, da mu dá pismo prijatelju v

Bledu, a gospodinja pogledala je v kuhinjo. Za mizo ostala sva Neža in jaz. Okolo trepetajočega plamena sveče igrali so si nočni metulji, a bledi mesec gledal je skozi listje. Naenkrat začuje se kladivo sè starega zvonika. Jednajsta ura.

— „Luna sije, kladvo bije,“ vzdahnem poluglasno.

— „Da,“ reče Neža, nasmehnivši se. „Jutri torej otidete.“

— „Da. Saj je res, moram vam vratiti „Preširnové poezije.“

— „Se bodete vendar še vrnili?“

— „Bodem.“

— „Nesite jih soboj. Čitajte na Savici „Krst pri Savici“, a vrnite mi potem knjigo.

— „Dobro. Storil bodem kakor ste rekli.“

Sè zvonika začuje se zopet kladivo. Četvrt na dvanajst.

— „Pozno je,“ rečem zamišljen, „čas je, da gremo spat.“

— „Res,“ odgovori deklé, „jutri bomo zgodaj vstali.“

Vstaneva ter počasnim korakom otideva proti hiši. Bilo je tiho, tiho. Nepomično stalo je drevje in cvetje, nepomično visoka gora. Prideva do vrtnih vrat.

— „Torej z Bogom Nežica, do svidenja.“

Deklé se je prislonila na steber. Nagnila je glavico, prekrizala ročice. Ko da je sanjala. Potem dvigne glavo, me pogleda. V njenem črnem očesu posije mesečina. Primem jo za roko. Deklú ko da mi jo hoče odtegniti, ali mi je vendar ne odtegne.

— „Lehko noč,“ pošepče Nežica. Bilo je, ko da se jej je v očesu zasvetila solza. Primaknem se jej bliže. Očutil sem žarki njen dih. Nehoté dotaknejo se moja usta njenih, njena usta odgovoré mojim.

— „Z Bogom! z Bogom!“ zašepče vznemirjena, do svidenja.“

— „Da, z Bogom do svidenja!“ Dekle

da se naše menj omikano še ljudstvo spravi do omike, nemški jezik. Ne, človek! Posameznim, ki v višje šole gredo, je treba ta nemški jezik znati; masi ljudstva pa ne, drugače dobimo maso takih štokljev, kakor si ti jeden, najlepši eksemplar one teorije, ki v ljudske šoli otroke nobednega jezika ne nauči, ker „Tagblatt“, odpusti, ti tudi nemškega ne umeš, ker v nedavnej pravdi sem ti dokazal po tvojem navajanju mojih besedij, da ti je še treba nemški učiti se, ker pojmi ti manjkajo, in kravo za vola jemlješ.

Predno se tedaj družih vprašanj, kakor vprašanja zaradi izselitve Čehov, katero mej drugim v dokaz potrebe nemškega jezika vodiš v boj, lotiš, uči se prej slovenskega in nemškega jezika, in potem boš mej drugim kje bral, da je češka zemlja jedna najbogatejših v Avstriji, in tudi ljudstvo jedno najomikanejših, da ga pa je uže preveč, — da mora ven čez češke meje. Če boš pa slovenski znal, potem ne bodeš nikjer v mojem spisu našel, da sem češko ljudstvo slovenskemu primerjal, ampak vse, kar sem tam o tem rekel, je, kakor sem uže citiral, da nij zemlje, razen Češke, tako bogato obdarovane, nego naša domovina, in potem tudi ne boš tako trapasto odgovarjal na reči, katerih nijsem v mislih imel. Ljubljanski „Tagblatt“ se mi zdi, kakor berač, ki ima par cunj, ki pa s temi vsako luknjo zamašiti hoče.

Kakor je naš mož povsod sirota, tako je tudi v polemiki. — Če je na koncu svoje latinščine, pa pravi: ti, s tvojimi spisi narodni ljudje nijso kaj zadovoljni. S tem misli, da mi je usta zavezal. — Ne vem, kako so zadovoljni, ali to vem, da so zadovoljni, če tebe risam, kakor živiš, in si na dolgo in široko menda jeden najneumnejših časopisov sveta.

Kar praviš, da tisti Slovan, ki se veseli, da se Slovanstvo drami, da Slovanstvo ystaja, da hodi na delo kulture, nij avstrijsk patrijot, je tako neumno, kakor tvoja trditve oni dan, da je Slovenec le tedaj dober ud avstrijske države, če nemški zna; ti, in s to si žebelj prav na glavo zadel! —

Zakurite, za božjo voljo, v redakciji ljubljanskega „Tagblatta“, možgani njegovih sodelavcev zmrzujejo, če uže nijso celo zmrzneni!

S—c.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. decembra.

Cesar je daroval 10.000 gld. za one, katerim je povodenj in preplav Save v Slavoniji in Hrvatske silno škode naredila.

Iz Prage poroča telegram, da se je cesarjevič naslednik **Rudolf** 10. dec. s sobno kapseljsko puško prestrelil mehki del mej palcem in kazalcem leve roke. Rana je tri četrte cole dolga, bolečina baje ne huja.

Denes se bode **bosenska** deputacija v Pešti cesarju predstavila in bode pri njem na kosilo povabljena.

Državnega zbora odsek za berlinski dogovor je imel 11. dec. sejo, v kateri se je dolgo posvetovalo o formalnem vprašanju, ali je za veljavo berlinskega dogovora potreba potrditve državnega zbora ali ne. Denes je posvetovanje o dogovoru samem.

V **češkem** klubu je govoril dr. Rieger doljši govor, v katerem je nasvetoval, naj se izdajejo politični spisi, brošure, v katerih bi se popularno podučevalo o politiki sploh, razprave o državi, občini, o ustavah, o odgovornosti ministrov, narodnem gospodarstvu, financah, denarjih, o bankah, o delavskem vprašanju itd. itd. o vseh vprašanjih.

Vnanje države.

Ruski minister notranjih zadev Timašev je res odstopil in sicer le zaradi bolezni. Car ga je odlikoval z ordnom Vladimirovim in ga je imenoval za uda državnega zbora.

Iz **Carigrada** se poroča, da je novi vezir Chaireddin-paša začel živahno delati svoje reforme, mej katerimi je baje tudi postava o odgovornosti ministrov. V Turčiji, in taka postava! — Dalje oheta ravnopravnost kristjanov in vseh ver, kar je tudi neizvedljivo po koranu in značajni Turkov.

O novem turškem ministerstvu piše „Pol. Corr.“ da je sestavljeno pol iz intrigantov, pol iz nevednežev, ki ne bode dolgo na krmlu ostali. Jeden bode proti družemu roval. Duša ministerstva je Said paša.

Pred dvema dnevmi je bil čitati anglešk telegram, da je **afganski** emir zaradi upora v Kabulu bežal iz Afganistana v Turkestan. Mi nijsmo onega telegrama nič omenili, ker mu nijsmo verjeli. In evo, denes se uže iz Londona oficijalno javlja, da je bila ona govornica izmišljena.

V **Italiji** je zopet ministerska kriza. Oni isti, ki so pred kratkim časom Cairolija povzdignili, začeli so mu oponirati. Zdi se, da je v novej Italiji le preveč taci, ki jim je več mar, da bi sami ministri bili, nego pa za korist domovine in za gotove državniške principe.

Dopisi.

Iz Škofje Loke 11. dec. [Izv. dop.] Ko se v večjih mestih trudijo razni od-

bori, da bi od mraza trpeča otroke, učence in učenke, z gorko zimsko obleko preskrbeli, tudi Ločanje ne spimo.

Gospod sodnik dr. Kraus je povabil nekatere odličnejše loške meščane in uradnike na pogovor, kako bi se ubogi šolski otroci s potrebno obleko preskrbeli. Ustanovil se je odbor, kateri je v nekaterih dnevih nabral lepo svoto, okolo 200 gold., za ta namen. Pa tudi gospe prav marljivo k temu pripomagajo. Mnoga zahvala gorko oblečenih hvaležnih dečkov in deklic bode jim plačilo.

Kakor se čuje, osnoval bode imenovan odbor v to svrhu tudi veselico. Vsem narodnim gospodom in gospicam pa polagamo na srce, naj pusté vse strankarstvo na stran, in naj pokažejo, da slovenski duh v Loku še živi. Gotovo bi bila kaka glediščna predstava na pravem mestu, in kakor je vsakemu znano, more se z nekoliko dobre volje to lahko izpeljati. Naj ne bi bil to „glas vpijočega v puščavi.“ in naj oni, kateri imajo časa in zmoglosti, nikar svojega sodelovanja za tak dobrodelni namen ne odrečejo.

Iz Kroke 10. decembra [Izv. dop.]

Pri nas imamo dve narodni društvi, namreč čitalnico in društvo „Sloga“. Ali žalibože, ti dve društvi sta eno drugemu tako nasproti, da nij moči misliti na pravi narodni napredek. — To se je najbolj pokazalo pri zadnji „S.“ veselici. Znano nam je, kako in kakšni kontraplakati so se nabijali po oglih hiš, od obeh društev. Pa pustimo to, da ne boste mislili, da je namen moj, le naše neljube razmere svetu objavljati, ali katero naših društev napadati. Glavni namen moj je le obe društvi, ako bode mogoče zjediniti in združiti, in tako celemu trgu in vsej okolici koristiti. Pravi narodnjaki, katerim je res kaj na omiki ljudstva leželo, vem da so vsi mojih misli; tisti, katerim so pa le osobnosti mar, dejali bodo pa, da je to doseči nemogoče; dejali bodo (kar jih pa mi nikako nesmemo poslušati) „saj smo lahko jeden brez drugega, saj imamo oboji vsega zadosti, udov, pevcev, in družih močij“ i. t. d. Dragi moji, to nij tako, zdaj za enkrat je res tega vsega zadosti; — ali svet se vrti in suče; delavci in agitatorji se utrudijo; pride skore čas, da bode tega vsega obema primanjkovalo; saj veste, da je povsod in tudi pri nas nekaj udov le veteranjakov; na kateri kraj veter popiše, na taisti se taki obrnejo

Gospoda moja! Saj vam je vendar znano,

otide. Mir in pokoj vladal je nad mestom, a ko je nočni stražar javil polnoči, sanjal sem uže — o Neži.

Ko je drugega dne srajna rosa zatrepetala v jutranjem solncu, bila sva uže precej oddaljena od Kranja potem onih gorskih velikanov, kjer živi nepokvarjeno jedro slovenskega naroda, kjer je v starih, davnih časih bilo zadnje zavetje slovenske svobode. Čeravno je dih jutranjega vetriča živeje jaril najino mlado kri, ter okrilil brze noge, vendar nijsem čutil v srcu veselja. Teško se ločiš od vsakega mesta, kjer si preživel nekoliko ugodnih dnij, a kako še le jaz, ki sem „venel in plamtel“ za Nežo. Gledeč po raznih krajih sveta krasoto prirode, spopade nas nehoté neko otročje hrepenenje, nehoté poželimo, da bi mogli kakor Bog vsaki čas povsod pričujoči biti, a prepričanje, da je ta želja neizpolnjiva, prebudi v nas bolne, nevesele občutke. Nežin poljub mi je še vedno gorel na

ustnicah. Kadarkoli sem se spomnil njenega črnega očesa v mesečini, zatrepalo mi je srce, in beseda „do svidenja“ odjekala mi je neprenehoma v mojej duši. Tako sem korakal zamišljen poleg Alberta. Včasih pohitim hitreje, misleč, da se potem tudi hitreje povrnem k Neži. O dekletu nijsva pregovorila ni besedice, ker sva mnogo mislila o njej. Prideva na bleško jezero. V vencu temne je love gore stoji čisto jezero; okolo jezera vidiš lepo število belih letnikov,*) tam na bregu jezera stoji rudeče krita cerkvice. Dalje tam stoji visoka pečina, a vrh nje starinski sredovečni grad. Sredi čistega jezera je otočič. Tu stoji sredi zelenega gaja na holmcu cerkvice device Marije, do koje vodi 90 stopnjic. Kjer se sedaj poje slava nebeške devici, žrtvovale so nekedaj slovenske dekleta žrtve boginji Ladi. To vam je v prozi bleško jezero. Koliokrat sva sedela jaz in Albert na vrh brega

gledeč to divno sliko. Kdo bi govoril, kdo bi mogel govoriti, kadar se mu pred očmi razvija ta čarobni amfiteater, to srebrno jezero, to modro nebo, te bele hišice, ti zeleni gaji, ti mrki vrhovi, a nad vsem zlato solnce. Dozdevalo se mi je, da vidim na otoku Ladin gaj, da se iz zelene šumice beli dim žrtve vije pod nebo, dozdevalo se mi je, da device pleto vence, da pojo miliglasne pesni, a pod košatim vejevjem smeši se divna, sramežljiva, krasna boginja Lada, ta slika in podoba Nežina. Dozdevalo se mi je, da vse to vidim. Ali probudi me zvončič cerkvice. Počasno, milo je pel srebrn zvončič preko srajne vode, kakor tužna, žalostna pesen poleg mrke gore, kakor žalovanje tužne duše. Gore slovenske, ste-li čule to? Duša slovenska, ne trepeče-li iz tega tankega zvončiča stara, starinska tvoja žalostna tožba?

(Dalje prih.)

*) Letnik = Sommerwohnung.

kako se neki breznačajni udje vpisujejo zdaj v jedno, zdaj v drugo društvo, menjajo brez vseh uzrokov, in tako še bolj sejejo seme nesporazuma in sovraštva mej društvoma. Moj Bog! Ali so to narodna društva, ki to nespo- dobnost trpe? To so več sovražni kljubi.

Predragi narodnjaki! Ako vas je pravih kaj, zdaj je še čas, temu konec narediti. Združimo se, dokler je čas. Ako se zdru- žimo, postane lahko naše društvo vsem Gorenjcem v lep izgled in nam v čast.

Pa bode marsikateri dejal, kako bi se to zgodilo, saj ne bi hotelo nobeno društvo dru- zemu odjenjati. Človeška trmoglavost je tudi pri nas velika. Vsak le sebe in svojega sov- ražnika vidi, stvari pa ne. Res je težko, ali zgoditi se mora, ker naš trg nij tako velik, da bi potreboval več bralnih društev. — Jedno samo narodno društvo je zadosti. Pod katerimi pogoji, dragi, bi se pa mi zjedini- li? Ker obema društvoma za zdaj enkrat materi- jalno še precej dobro gre, je to sicer malo težja zadača. Ali pravemu narodnjaku je nij težko rešiti. Jaz mislim, da bi sledeči moj svet večini po godu utegnili biti: „Č.“ bila je prva ustanovljena, ona ima torej predstvo. Njeno ime naj ostane. Ker se pa pravi — jaz nečem preiskavati ali je to res ali ne — da je njeno vodstvo že pred prvim obnim zborom nekaj nepravilno postopalo, naj se ono v prid naroda sedaj toliko uda, da se čitalnica za naprej preseli v prostore „S.“ kateri so kdor hoče pravico izpoznati, vendar res tudi za vse pripravi. Tako naj se vsak malo uda in pobotano bo. Nadejam se, da so pri dru- štvu „S.“ uže tudi taki možje, da jim je res na narodnej omiki kaj ležeče, in se tudi temu ne bodo ustavljali, akoravno ime njihovega društva zaradi jedinstva in slovenske ljubezni v gospodu zaspi. Ravno tako si bodo vodje čitalnice le hvaležnost nas vseh pridobili, če na ta način roko v združenje podajo. In kdo bi se nek tako potrebnej jedinstva ustav- ljal. Pravi narodnjak gotovo ne. Le pomislimo, da je nezložnost razdrla uže šestokrat cela mo- gočna kraljestva. Tudi nam, ki nismo mogočni, ne bode prizanesla, če je ne izrujemo. Star in preistinit je pregovor „sloga jači, nesloga tlači.“ Prosim, ne odlašajmo združiti se. Z združeno močjo začnimo z novim letom svoje delovanje, ker le tako moremo svojemu ljud- stvu zares kaj koristiti v duševnem oziru. — S starim letom, ki konec jemlje, naj konec vzame tudi naše malovredno protivnikovanje in malostno sovraštvo, katero nam gotovo ni koli nič prida prineslo ne bo. Pozabimo vse osobnosti. Odpustimo si jeden drugemu, ka- kor pravi slovenski bratje. — Zavalimo rajši kamen na srce nemčurskim čukom, ki se zdaj naše neslogi smejejo in rogaajo; po- kažimo da smo slovanske plemenite krvi, in pravi narodnjaki.

Domače stvari.

— (Fcm. Filipovič v Ljubljani.) Včeraj dopoldne se je skozi Ljubljano na Dunaj peljal bivši glavni poveljnik naše vojske v Bosni, fcm. Filipovič. Ker tukaj nij bilo prej znano, kedaj pride — mi na pr. nijsmo še predvčeranjem nič natančnega vedeli, da bi bili v včerajšnji list postavili, in tako ljub- ljansko narodno občinstvo opozorili, naj gre zmagovitega vojvodo pozdravit — zbralo se je bilo razen oficirskega kora le malo ljudi na kolodvoru, da se pokloni najnovejšemu čast- nemu meščanu ljubljanskemu. Naš gospod

župan Laschan je bil pač uže predvčeranjem dobil telegram od Filipoviča, da v četrtek pride, vendar župan nij niti za vredno izpoznal to drugim mestnim odbor- nikom z okrožnico naznaniti, da bi bil mestni zastop „in corpore“, v de- putaciji, pozdravil osvoboditelja Bosne, kakor bi se bilo gotovo spo- dobilo. Mi ne moremo drugače, nego da v tem vidimo nek namen. Tudi družih glav nemškutarskih nij bilo na mestu. Zakaj ne? Mar za to ne, ker so onidan gg. Kaltenegger, Laschan, Schöpl itd. v kazini v svojem shodu sklenili svojo „missbilligung“ vladi zaradi okupacije Bosne? Nij li res? — Filipovič je rekel na županov pozdrav, da ga veseli biti častnim meščanom glavnega mesta one vedno lojalne dežele, ki je v Bosni imela tako vr- lega zastopnika, kakor je bil kranjski 17. polk Kuhn, ki se je v zadnjih bojih s slavo ves pokrila. Navzočni so mu „živio“ zaklicali.

— (Za slovesni sprejem) vojakov domačega kranjskega polka št. 17, kateri se denes ob 1/4. popoldne vrnejo iz Bosne po- tem Dalmacije in Trsta v Ljubljano, dela na- rodni meščanski odbor velike priprave. Za slo- vesnim sprejemom na kolodvoru, pride nogo- stovanje v prostorih starega strelišča. Za ta namen je odbor uže nabral novcev, a tudi mnogo vina in piva se je podarilo. Sprejema na kolodvoru se bode udeležilo veteransko društvo in požarna straža.

— (Iz Trsta) se nam piše 11. t. m.: Včeraj popoldne ob 1. uri došel je v Trst s parnikom „Andreas Hofer“ slavni vojskovodja Filipovič; na „molo St. Carlo“ čakal ga je generalitet, mestno starešinstvo, načelniki oblastnij, mnogo odlične gospode, in nad 5000 družega občinstva. — Nagovoril ga je prvi mestni župan po nemški (!), potem vojaški novelinik Schmigoz; — v odgovoru je Filipovič posebno pohvalil polk Weber. — Ko je slavni osvoboditelj stopil na suho, pozdravljala ga je množica s „živio!“ in „eviva!“ — Do veli- cega trga je bilo vse natlačeno polno ljudi, ki so večinoma vpili: „živio Filipovič!“ — Tudi ta pot je „živio!“ nadvladal, in Filipovič se je lahko prepričal, da je stopil na slovan- ska tla. — Zvečer je bil v velikem gledališki; denes je obiskal Miramar, Lloydov arsenal in druge zavode; jutri ob 7. uri pa odpotuje z brzovlakom.

— (Petdesetletni jubilej zdrav- niške izkušnje) bode praznoval denes v petek 13. t. m. upokojeni mestni zdravnik g. Gregorič. Denes pred 50 leti je napravil g. Gregorič na ki- rurgičnem fakultetu v Ljubljani svoj „rigorozum“ kot ranocelnik. Leto potem je dobil službo kot mestni zdravnik ljubljanski, katero je oprav- ljal do pred malo časom. Ljubljanski zdrav- niki napravijo jubilarju na čast 13. t. m. slo- vesen banket. Jeden njegovih sinov je uže zdravnik na Hrvatskem, drugi zdaj medicino študira. Tudi lekarji ljubljanski nameravajo jubilarja posebno počastiti.

— (Pekovski učenec) pri peku Foederlu zliil je gorečo svetilnico polno petro- lija predvčeranjem v noči ná-se. Vsled tega se mu je obleka vnela, in se je po životu in obrazu tako nesrečno opekla, da se dvomi o njegovem okrevanju.

— (Nesreča.) Včeraj dopoldne je na „gledališčnem nasipu“ poleg Ljubljance nek gospod tako nesrečno padel, da je nezvestno obležal, in so ga krvavečega prenesli v bližnjo hišo.

— (Iz Logatca) se nam piše: Nek dopisnik je bil premalo podučen, ko je v va- šem cenjenam nedeljskem listu poročal, da se je tukaj uže ustanovilo bralno in požarno dru- šтво, in da se je uže volil odbor. — V po- jasnilo tega bodi omenjeno, da se misli tukaj ustanoviti bralno društvo, katero bode imelo tudi svojo požarno stražo, in da se je volil le začasni odbor za sestavo potrebnih društvenih pravil.

— (Podeljenje vojaških odliko- vanj.) „Wiener Ztg.“ od vtorka prinesla je obširni izpisek onih, katerim je cesar na pred- log barona Filipoviča dal odlikovanja v pri- znanje njih pogumnosti pri zasedenju turških provincij ali drugačnih zaslužnih dejanj od 5. septembra t. l. sem. Dobili so mej dru- žimi: orden železne krone 2. reda: fml. Vin- cencij Pürcker pl. Pürckhain pri generalnem komandu v Zagrebu; orden železne krone 3. reda sta dobila stotnik Albert Stromayer 17. peškega polka, in major Ludvik Sokol 12. art. polka. Viteški križec Franjo Josipo- vega ordna: polk. zdravnik 1. reda dr. Jožef Uriel v garnizonske bolnici št. 8 v Ljubljani. Vojaški križec uslugam z vojno dekoracijo so prejeli: major Karl Gündel, stot. Franc Stojan, nadlejtebant polkovni adjutant Karl vitez An- drioli, rezervni nadlejtebant Anton Svetek, lejtent. Otmar Sever, lejtent. Jarnej Andrejka in rezervni lejtent J. Muha vsi 17. peš. p. potem Jarnej Legat 5. bataljona tvrdnavske artilerije Vojno dekoracijo k vojaškemu križcu uslugam: oberst Maks Köhler deželobrambov- skega bataljona strelcev v Ljubljani št. 25, zdaj adjutant pri deželobrambovskem komandu v Zadru. Hvalno priznanje cesarjevo prejeli so: oberstlejtebant Maks vitez Catinelli pri generalštabnem koru, oberst Friderik Prie- ger, major Kristijan Kerček, stotnika Avg. Salomon in Andrej Slivnik; nadlejtebanti: Jo- žef Blabolil, Miha Lukanec, Matevž Prašnikar in Jakon Modrijan; rezervni nadlejtebant Franc baron Mac Neven O' Kelly in lejtent Ljodor vitez Görtz pri 17. peškem polku. Oberst Lu- dvik Janski 22 p. p., stotnika Martin Lovre- tič in Karl pl. Gebauer, rezervni nadlejtebant Rudolf Wimmer 53. p. p. Hubert Gelinek 25. lovsk. bat., nadlejtebant Hugo grof Hohenwart- Gerlachstein 5. polka dragoncev; stotnik Franc Güttl, nadlejtebant Ferd. Laval in lejtent Vid. Kostelač 12. art. polka, stotnik Jurij Rudolf, nadzdravnik pri štabu 2 reda; dr. Ferd. Hauelsen, vodja garnizonske bolnice št. 8 v Ljubljani, in generalni šefzdravnik Maltezerskega viteškega reda dr. Jaromir ba- ron Mundy. Medalje za hrabrost prejeli so sledeči vojaki našega domačega polka baron Kuhn štev. 17: za ekspedicijo proti Livnu: srebrno medaljo za hrabrost I. reda: kadet Karl Zuderman; vodje: Oto Potočnik, Janez Malnerič in Peter Sterk; korporal Janez Pavlišič; srebrno medaljo za hrabrost 2. reda: oficirska namestnika Franc Druškovič in Franc Trilar; naddesetniki (feldveblji): Franc Gogala, Janez Čadež in Franc Prašni- kar; kadet Janez Fajdiga; vodje: Jarnej Rebec, Franc Kramar, Peter Peternej in Jožef Flegar; korporala Jožef Novak in Anton Delorenci, kadet Erhard Bušbek; potem prostaki: Jarnej Merzelkar, Janez Ponikvar, Miha Tomšič in Janez Popovič. Najvišje hvalno pri- znanje so prejeli sledeči vojaki 17. peškega polka za ekspedicijo proti Livnu: naddeset- nika Jurij Köstner in Franc Detela; vodje Franc Schiller, Jakob Senčar, Jožef Kump,

Janez Žagar, Andrej Prešern, Jožef Kramar, Jakop Zupan, Franc Likozar in Franc Budnik; korporali Jožef Cvetko, Martin Žnidaržič, Janez Zalaznik, Valentin Kavška, Janez Kokalj, Franc Simončič in Jožef Kotnik; fraj-tari Viktor Zalska, Jožef Matjašič, Gregor Franc, Franc Sušnik, Anton Sive, Andrej Vrhovec, Jakop Radel in Jakob Šušteršič; potem prostaki Martin Lipovt, Gregor Mihelič, Jožef Rošelj, Franc Gartner, Anton Bartol, Janez Celestina, Raimund Anderkol, Anton Keber, Andrej Grbec, Janez Lužar, Franc Jakše, Janez Jarec, Janez Hovka, Jožef Pregelj, Anton Trčal, Jurij Šušteršič, Matija Starč, Matija Mubič, Franc Dejak in Anton Derk.

Ponarejevanje denarjev.

(Izpred porotnega sodišča ljubljanskega.)

Uže več let se ponavljajo zaporedom žalostni prizori pred sodiščem, ki mora obsojati ljudi, kateri se hoté obogatiti brez dela, na stroške družih, s ponarejenim denarjem. Tak prizor smo zopet pretečeni teden tu v Ljubljani doživeli.

Pet dnij zaporedom je trajalo namreč obravnavanje proti nič menj kot 21 zatožencem zaradi ponarejevanja denarja ali kakor postava pravi: javnih upnih listov, pred ljubljanskimi porotniki. Sodišču je predsedoval deželni sod-nije svetovalec pl. Čuber. Prič je bilo 28 po-vabljenih. Zatoženci so kupovali blizu Vidma (Udine) na Laškem po fotografičnem potu po-narejene bankovce desetake, in jih spe-čavali po Kranjskem in drugod okolo. Tudi so imeli dvajsetice iz slabe kovine in jih izdaval. Povedali niso ali nečejo povedati, kdo jim je

na Laškem ponarejene bankovce prodajal, isto tako ne povedó, kdo je dvajsetice ulival.

Pripovedujejo jedni le, da so kupili po-narejene desetake nekje blizu Vidma na Laškem, da jih jim je prodal na prostem pod milim nebom nek Italijan, star ded, katerega pa sicer ne poznajo. Drugi pa so spečavali to ponarejeno „denarno“ blago, kjer koli se je njim zdelo umestno. Tudi od dvajsetic ponarejenih neče nikdo zatožencev kaj gotovega vedeti, vsi pravijo le, da so jih od družih do bili, in ti drugi zopet se izgovarjajo, da so jim prišle v roko, da ne vedó kako.

Porotniki so na stavljeni si vprašanja za-radi 16 zatožencev odgovorili z „da“, pet vprašanj pa so zanikali. Vsled tega je sodišče ob-sodilo na teško ječo za celo življenje Ma-tija Kumra; na deset let teške ječe Pavla Hribarja, na osem let teške ječe Janeza Juriča, na štiri leta teške ječe Janeza Trčka in Miho Sušnika; na tri leta teške ječe: Janeza Hribarja, Martina Lenčka, Petra Kosmatina, Janeza Justina, An-dreja Humerja, Jakopa Grašiča, Franca Sevskega, Martina Urenjaka in Jožeta Le-berja. Na dve leti teške ječe Janeza Rusa in na 14 mesečno teško ječo Miho Vrančiča. Obsojeni so po svojem poklicu in poslu razli-čni: kmetje, posestniki in kajžarji, njih sinovi,

črevljarji in delavci. Nekateri so bili kot ba-rantači s ponarejenimi denarji uže prej zaprti, drugi so znanje napravili z enakimi ptiči, ko so bili zaradi družih zločinstev na ljubljanskem gradu zaprti, seznanili se z po-narejenimi bankovci, in takimi barantači, ka-teri so jim povedali one moške, ki preskrbe dober kup ponarejen denar. Pet zatožencev je bilo od strani porotnikov oproščenih in ti so: Mica Hribar, Martin Čelešnik, France Jelent, Peter Rakev in France Bregar. Državno pravd-ništvo je zastopal pri tej jako obširnej in te-skejši obravnavi državnega pravdnika namestnik g. Šetina, zagovorniki zatožencev pa so bili gg. dr. Pfeferer, dr. pl. Schrey, dr. Sajovic in penzijomirani sodnik Konšek. Načelnik po-rotnikov je bil g. Jerman. Obravnavo je po-slušalo vseh pet dnij mnogobrojno, ravno ne izbrano občinstvo.

Koncipijent, izurjen v vseh bilježniških poslih, in solicitor,

izurjen vsaj v vseh zemljeknjižnih poslih, se sprejmeta v mojo pisarno, ako lahko nemudoma vstopita; pri ponudbi naj se tudi visokost zahtevane plače naznani, katero privoljujem delu primerno.

Dr. Ivan Geršak,
c. k. bilježnik v Ormožu.

Tuji.

11. decembra:

Pri Matiču: Jelinek, Heiman iz Dunaja.
Pri bavarskem dvo-ru: Greisler iz Vodice. — Eisler iz Tirola. — Molitzer iz Maribora. — Komerer iz Vipave

Med. dr. Herman Linhart,

c. kr. rezervni nadlečnik,

(417)

vrnil se je v Krško, in tam zopet zdravniško prakso pričel.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUSTEINA,

(390—4)

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstna izkazala in gotovo ozdravila.

Tisot spričeval je potrjujejo.

P. n. občinstvo se prosi, da samo one specialitete za prave sprejema, ki so z našo firmo zaznamovane.

Neusteinove posladkorjene pile sv.

Elizabete za čiščenje krvi, lahko odga-njajo, čistijo kri, in niso škodljive; dobro posebno pri boleznih v spod-njih organih, žilnici, boleznih pranih organov, kože in očih, otrok in žensk; odpravijo zaprtje, pravi vir največ boleznij. Te pile je najboljši in najcenejši izdelek te firme. 1 valar, 8 skatljic, a 120 pilami, stane 1 gld., posamezne škatljice 15 kr.

Odlikovane so te pile z jako častečim spričevalom dvornega svetovalec prof. Pitha.

Beaume' Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Brownova pomada, najizvrstnejše sredstvo za, ohranjenje in barvanje las, daje lasem prvotno barvo. Velik lonček stane 2 gld., maj-hen 1 gld.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem, da osivelemu lasu vsako barvo (rjavo, rumeno). 3 gld.

Orientalni prah za dame, da koži glad-salo, Te jedne pastile ozdravijo bramorje, zastarelo siphilis, bolečine v glavi, zlezah in na očeh. 1 skrinjica 60 kr.

Albuminat od železa, najuspešnejše zdravilo, blodičnim, rekonvale-scentom in bolnim na živcih itd.; uže čez malo dnij se čuti, kako albuminat od železa vpliva. 1 gld. 50 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za te-benje otrok, najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

El Benito, jedino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljenju luskin. 1 gld. 80 kr.

Dr. Fremonta prerodilni likér, najboljšje in svežilo. 2 gld.

Prsne cigarete iz smrekovih igel,

najboljše sredstvo zoper naduho. 25 kosov 1 gld.

Dr. Schmittovi
Guaco-izdelki

Guaco - prilepek zoper raka, gnjilobo v kosteh in vse vrste ran. 3 gld.

Guaco - tinktura zoper vse hudo kvar-jenje krvi, prehlaje-nje v želodci itd. Gld. 1.50, 2.50, 4.—

Guaco - mazilo, katero vse bolečine od-pravi, ako se z njim namaže. 3 gld.

Guaco - esenca zoper gnjilobo in bolečine v zobeh. 1 gld. 50 kr.

Aromatičen duh zoper trganje po udih, priporočen vsem, ki imajo putiko ali revmatizem. 70 kr.

Hallerjeve jedne pastile nadomeščajo po-polnem kitovo salo. Te jedne pastile ozdravijo bramorje, zastarelo siphilis, bolečine v glavi, zlezah in na očeh. 1 skrinjica 60 kr.

Injection Cadelle, ozdravi jako naglo vsak me-hurni katar (triper ali beli tok) brez slabih nasledkov. 1 gld. 60 kr.

Gušni duh, najboljšje sredstvo proti guši (krofu). 70 kr.

Umeteljniški sok, iz najboljših švicarskih pla-ninskih zelišč; olajša takoj vsak kašel in prsno bolezen. 70 kr.

Kumys, najboljšje sredstvo zoper slabo prebavljenje, dri-sko, ponehanje močij, ahujšavanje in sušici. Cena jedne sklenici 80 kr.

Menthin, najboljšje zdravilo za želodec, potolazi krč, se rabi tudi kot zobna tinktura in ustna voda. 50 kr.

Margaritte - bonboni zoper kašel, 30 kr.

Oreillon, dobro zoper vse ušesne bolezni, proti gluho-sti, šumenju itd. 70 kr.

Odontin zobna pasta, naredi najčrnejše zobé bele ko biser. 70 kr.

Po - ho, iz Kine prinešen, olajša takoj najhujšo migreno in bolečine v glavi. 1 gld.

Dr. Bayerja pravi pulherin je najboljšje sredstvo zo-proti sinje, daje koži bledino in rožno barvo. a 1 gld. 50 kr.

Royerjevo hemeroidno mazilo, tem poročeno, katere hemeroide nadlegujejo. 1 gld. 60 kr.

Salycil - antisuinitin, proti sitnemu potanju rok in nog. a 50 kr.

Salycilno mlo, najboljšje in najcenejšje mlo. 25 kr.

Schrierove zobne pile, za votle zobe najboljšje zdravilo. 25 kr.

Storax - Creme, čudovito pomaga pri vseh kožnih boleznih. 80 kr.

Wlinsi - papir, proti nahodu, prsnemu kataru, pre-hlajenju v vratu in hripi. 1 gld. 20 kr.

Dr. Haiderjev zobni prah, 35 kr.

Vedno v zalogi je: Kondensirano švicarsko mleko a 55 kr. Nestlejeva otročja moka a 90 kr. Dr. Goltjev jedilni prah a 84 kr. Poppova anaterinina ustna voda a 1 gld. 40 kr. Liebigov mesni ekstrakt jeden četrť funta 80 kr. Dr. Pfeffermannova zobna pasta a 1 gld. 25 kr. Poltova resedna pomada a 1 gld. 50 kr.

Veliko skladišče parfemerij, mila, pomad itd. prvih pariških firm. — Čokolade francoske kolonije od 60 kr. do 3 gld. funt. — Pravi ruski čaj a 1 gld. jeden četrť funta. — Skladišče vsakojakih instrumentov za zdravljenje, kakor samoklistiri, brizgalnice, bandaže itd. jako ceno. — Velika zaloga zobnih krtacih, smuk in drugih toaletnih rečij. — Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjenej obliki, kakor kinin, kopaiva, doverski prah, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarbar, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižej cen. — Najznannejše specialitete farmacije in parfemerije, francoske, angleške, ameriške, nemške, švicarske in avstrijske se pri nas vedno dobivajo.

Vse reči, ki spadajo v farmacijo, parfemerijo in k toaleti pariške razstave 1878, dobivajo se tu, in se cenilniki zastoj razpošiljajo.

Opozorujemo posebno na knjigo: „Dr. Boil's Schönheits- und Gesundheitspflege“ cena 30 kr.

Pivo od železa, boljše in zdravjeje, nego vsi drugi sladni izdelki, krepi in redi zdrave, rekonvalescente in bolne. 50 kr.

Mi razpošiljamo ali proti gotovini ali poštenu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.